

Rozhovory se životem

88

OBSAH

Shromažďování sil-----	3
Odstíny lásky-----	7
I oni jsou Boží děti-----	8
Syn Boží lidstvo duchovně osvobodil -----	9
Kvalita duchovního průvodce -----	12
Beránci, vlci a pláňata -----	18
Různé formy víry-----	19
Objasňovací rozhovor -----	22
Marie Magdaléna -----	29
Duše jako světelný šat Boží jiskry-----	31
Zkoušky rodičů Marie a Jana Křtitele-----	34
O talentech -----	37
Polovičatost se nevyplácí-----	38
Modlitba skupiny-----	39
Vyslyšené modlitby a duchovní vedení-----	41

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít
v nezměněné a nezkrácené verzi zdarma
a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

SHROMAŽĐOVÁNÍ SIL

Hazardní hry

Vaši milí duchovní průvodci u některých z vás zaznamenali sklon k hazardním hrám. Tento negativní vývoj způsobily reklamy. Nechci se nikoho z vás dotknout, máte svobodnou vůli, ale oni si mi stěžují, že se změnila vaše vibrace! Zabýváte se celý týden čísly v naději, že vyhraje-
te. Veškerá snaha duchovně růst vybledla. „Hardusi, pomoz nám. Tolik touží po výhře!“ říkají vaši duchovní průvodci. Je to tvrdé, vím, už jsem se předem omluvil. Ale legrace to není. Temno ničí a bude ničit vaše duše. Mnohdy nejste schopni odhalit, jak to dělá, tak je lstivé! Nechá-
peme, jak můžete marnit život propočítáváním čísel kvůli finančnímu zisku. Jen se kolem sebe rozhlédněte. Negativní síly si tak moc přejí připoutat člověka k hmotě, že všude, kde je to jen možné, rozmístily herny s hazardními hrami. A člověku naočkovaly touhu po obrovské výhře. Nechápete to? A z duchovní snahy nezbylo téměř nic! Toto má být výsledek vašeho snažení? Chcete se opravdu stát otroky temných sil?

Snažili jsme se u pár sourozenců, kteří získali velkou výhru, prozkoumat jejich vibrace a duchovní stav. Jsou nyní, jemně řečeno, výhrou posedlí. Myslíte si, moji milí, že vám temné síly přiklepnou výhru pro nic za nic? Domníváte se, že Boží poslové mají zájem vám odhalit čísla, která budou tažena? Jste opravdu tak slepí? Nevidíte, že jste lapeni do tenat temna? A tak vás ve vašem vlastním zájmu prosím: Poslouchejte rady svých duchovních průvodců a nezatěžujte si svůj pozemský život! Děkuji vám. Vše teď záleží na vaší vůli!

Bilancování a zvyšování akceschopnosti

Mnozí z vás si přejí používat duchovní nauku v pozemskémžití. Jenže přání nestačí. Práce na sobě je to podstatné, opravdové a trvalé. Nabízím tedy pár návodů, jak toho dosáhnout:

Analýza aktuálního stavu

Ti, kdož jsou přesvědčeni jako já, že jsme duchovní bytosti, vědí, že všichni jsme dítka Boží, která při zrození obdržela svobodnou vůli, moudrost a lásku. Tyto atributy nás zavazují. Umožňují přemýšlet o sférách, kterých bychom chtěli po pozemské smrti dosáhnout, představovat si je nebo se v duchu do nich přenést. Ale pamatujte přitom vždy na pokoru a skromnost!

Zamyslete se nad svým dosavadním životem – ale ne z materiálního hlediska, tam není nic než chaos.

Zajděte dál než ke zrození, vnořte se do minulých pozemských životů. Zda to umíte? Do jisté míry ano, protože máte v sobě ctnosti i nectnosti. Cvičte se je odhalit. „Poznej sám sebe!“ V tomto životě máš tu a onu nectnost, ale máš i ctnosti, a jsou dokonce stabilní.

Uvědom si, že jako dítě jsi byl třeba závistivý, lenivý nebo jsi lhal. To tě bolí. Jsi ale takový ještě dnes? Tak se zkoumej! **Uvědom si, čeho jsi po této stránce dosáhl.** To se však nepodaří v pozemském ruchu. Je třeba odejít z veškerého shonu, dostat se tam, kde lze získat klid. Když se na sebe díváte „materiálním zrakem“, nevidíte nic než šálení negativními silami. Oproste se tedy od hmoty a v klidu vyhodnoťte svou stávající kvalitu.

Stanovení cíle

A pak si položte otázku, jak dál. Dlouhá léta jste získávali mnoho sdělení, jaký cíl si tedy stanovíte? Čeho chcete dosáhnout? Chcete být opravdu tam, kde se nyní nacházíte? Když si vytyčíte směr, můžete kráčet vstříc budoucnosti, ona je totiž tím, na co myslíte, o čem přemýšlíte. Tak je to jednoduché! Samozřejmě že na myšlení má navazovat úsilí a konání. Toto je cílevědomý směr budoucnosti, který se dá díky duchovním znalostem pochopit a realizovat.

Protože cíl nebyl stanoven v upachtěné přízemnosti, jednoho dne si uvědomím výhodu takto zaměřeného života.

Bdělost

Nejdůležitější je připravenost stále vše přezkušovat, třídit a cestu životem směřovat tak, abych cíl neztratil z očí. Aby velké Já, a tedy

Boží jiskra s Kristovým světlem, vládli malému lidskému já. Pak úspěšně zdolávám zkoušky, neboť mé duchovní vědomí říká: Cíl, který jsem si vytýčil, s Boží pomocí a nasazením všech svých sil zdolám. Toto nastavení ale musí kontrolovat všechny pozemské činy. Pak z cesty k cíli nesejdu.

Vědomí věčného života

„Jsem nezničitelné dítě Boží!“ Toto máte mít zažité tak, že vámi nic neotřese! Jistota vám pak dá křídla plnit všechny Boží zákony a přikázání a neklade meze duchovnímu vzestupu. Ach ano, jedná se o tvrdou práci, kterou, přestože vám duchovní průvodci dodávají sílu a povzbuzení, někteří nedokážete. Řeknete: „Je to na mne moc těžké, do toho nepůjdu.“ Ale pravím: Když po tobě v zaměstnání tvůj nadřízený něco striktně chce, poslechněš a splníš to. Ale vydobýt si místo v čistém nadzemí ti připadá těžké?

Zvyšování výkonu

Už slyším vaše: „Hardusi, tobě se to mluví!“ Naopak, těžko se mi to říká, protože na jedné straně je mi vás líto, ale na druhé straně vím, že jste bohatě obdarováváni duchovními pravdami a zvýšeného výkonu schopni jste! Jen je k tomu třeba vycvičená a k Bohu směřovaná vůle, vytrvalost, snaha a trpělivost. Zvládnutí spočívá v uvědomění si vytyčeného cíle. Nesmíte ochladnout! Překonejte malé lidské já, umožněte Boží jiskře větší výkon a dovolte Božímu světu, ať vám pomáhá. Polovičatost se nevyplácí. Pouze trvalý růst se počítá. Ne „až zítra to udělám.“

A ještě něco: Stálý vzestup vám pomůže odolávat nástrahám a pokušením.

Zvládnutí života pomocí malého já

Mistrem života se станete přes své malé já! To je na Zemi ohromný úspěch. Nic vás pak zvenčí nemůže ohrozit či zlomit a zkoušky, které vám na každíčkém stupni vývoje Bůh stále dává, zvládáte. Pokud své já odevzdáte Bohu, potom On skrze vás působí a malé já ustoupí. Stará

se pak jen o pozemské záležitosti, které mají pro toho, kdo je mistrem života, podřadný význam. Malé já, tělo a jeho potřeby, zaměstnání a další pozemské nutnosti jsou samozřejmostí, to duchovní svět nikdy nepopíral. Je-li ale někdo povolán k duchovní činnosti, tehdy se jedná z božského pohledu o duchovní nutnost. Je známo, že: „Máš poslouchat více Boha nežli lid.“ **Bůh se pak o své děti postará.**

Četnost duchovních aktivit

Každá duchovně zrající bytost má svůj okruh činnosti a zájmů. Také z tohoto hlediska se analyzujte. Pokud máte duchovní zájem, jen když se blíží setkání, pak jste vývojově v plenkách. Snažíte-li se však každý den navazovat kontakt se svým průvodcem, zvyšovat vibrace, pokud se denně oddáváte modlitbám, vysíláte světlo nemocným a trpícím, posíláte lásku těm, co na Zemi rozhodují, pak se jedná o vyšší úroveň. Ba co víc: Duchovní svět za vámi stojí, bojuje a vede vás tak, abyste i nadále byli jeho duchovním nástrojem.

Duchovní společenství a rodiny

Vím, že duchovní společenství nyní nemají na Zemi velký prostor, ale v budoucnu se stanou kvalitním základem pro velká společenství.

Závěrem myšlenka o duchovních rodinách. Pozemská rodina se snaží zdokonalovat a zatmelit ránu po odchodu. Bolí ji, když někdo životní pódium opustil, přestože pouze odložil hmotné tělo. On rodině schází. Stejně je to i v rodině duchovní, ale v podstatně větší míře. Proto je dobré a správné, když mírníte bolest svých duchovních rodičů a sourozenců tím, že souhlasíte s vedením své podmíněně svobodné vůle. Pokud máte dobrou vůli, pak přijímáte od vaší duchovní rodiny proudy síly, abyste se do ní mohli vrátit.

 Mlčet mě naučili lidé upovídaní,
 k toleranci mě přivedli lidé netolerantní,
 laskavosti jsem se přiučil od lidí ne-
 vlídných.

Chálil Džibrán

ODSTÍNY LÁSKY

Milí sourozenci! V následujícím výroku Ježíše se zrcadlí jeho vyznání víry k nebeskému Otci. Chceme se jím v našem životě řídit. „Neboť Bůh tak miloval svět, tedy odpadlé Stvoření, že obětoval svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho věří a bude ho následovat, nezabloudil a mohl žít dobrý život budoucí.“

Kdo vyprávěl tento nádherný příběh o Stvořiteli? - Ježíš Kristus! To, co o Něm říkal, vypovídá o jediném, totiž že vše, co stvořil, vytvořil z lásky. Kristův hluboký vztah k Otci může v nás, dosud nezralých bytostech, vyvolat touhu zažívat totéž, a to skrze Krista. Protože ale nejsme schopni navázat či prožívat pravý vztah lásky ke Kristu a skrze něj pak ke Stvořiteli, je každý náš duchovní vztah nedokonalý a bolestný. Tak se cítí duše vzdálená od Boha, protože zapomněla, jak pravá Láska oblažuje. A tento hlad mnoha pozemšťanů je slabým odvarem toho, co prožívají duše od Boha odtržené. Veškeré utrpení ve Stvoření se zakládá na nedostatku tohoto citu padlých sourozenců ke Stvořiteli. Proč je tomu tak, milování? Proč se lidé vzpouzejí lásce tryskající z Něho? Srdce Boží zná Lásku, srdce člověka však jen žádostivost. Kdo se jí oddává, ten vznešený stav Lásky nepozná. Ty sám jsi byl stvořen Bohem z lásky – proč se tedy ve tvém životě neprosadí? Neřídíte se radou: „Miluj Boha, tvého Stvořitele, nadevše, tedy absolutně, a bližního svého jako sám sebe!“ Pouč se z této poslušnosti a tvá duše nalezne lásku i mír!

Milí sourozenci, Bůh tak velmi miloval odpadlé Stvoření, že obětoval svého syna. Jeho příkladnou lásku jsme my, vzdálená dítě Boží, povolána napodobovat a následovat. Skrze Ježíše Krista a jeho nauku lásky!

I ONI JSOU BOŽÍ DĚTI

V současné době, v tomto bezcitném a egoistickém čase je nutné, a to brzy poznáte, darovat lásku. I já bych vám rád do vašeho srdce vložil veškerou lásku a dobro a požádal, abyste je předávali dál. Ježíš Kristus seznamoval Zemi s tímto zákonem. Učil vidět v každém bližním bytost, která je stejně jako vy dítě Boží a je s vámi láskou spojena.

Dobře vím, že ve vaší těžké době prožíváte hrozné věci; jejich strůjci jsou pak za ně ostatními odsouzeni, ba dokonce prokleti.

Milé děti, prosím: **Nedělejte to jako oni! Právě láska vám má dát sílu v takovém člověku uvidět nebohou bytost sváděnou temnou stranou** k nejhorším zločinům. Přesto i v něm dřímá Boží jiskra, skrytá je však četnými obaly. Je jich mnoho, pokud často podlehl temným silám. A já prosím: Modlete se za tyto lidi! Jsou to ti nejubožejší, vždyť mají nepatrnou naději, že budou nějakým člověkem milováni. Vy jste však vyznamenaní, protože jako nositelé probouzejícího se světla a lásky víte, že je třeba se za ně modlit.

„Neodsuzujte, abyste nebyli odsouzeni!“ řekl Mistr velkému zástupu. A vy se modlíte: „Odpusť nám naše viny...“ I vy máte vinu - už tím, že jste padali stále hlouběji, a tak se od svého nebeského Otce vzdalovali. Žádáte o odpuštění a ještě slibujete odpustit i těm, kteří vám něco provedli, což v pozemském zákoně není. Protože jste všichni děti Boží, pak jako lidstvo jste rodina a všichni dohromady sourozenci. Mělo by vám tedy záležet na tom, abyste prosili modlitbou za ty, kteří se tak vzdalují od našeho Otce. Aby i oni jednoho dne změnili postoj. Abyste společně dosáhli cíle.

Modleme se, aby nemocní z vaší velké rodiny i ti, kteří jsou slabí a klopýtající, opět našli cestu návratu domů: *„Všemohoucí Bože, rozevři Svou náruč a požehnej všem, co mají nouzi a trpí! Dej sílu slabým a lásku těm, co nejsou schopni milovat! Daruj jim zesíleně tento cit, ó Otče! Bože, požehnej všem lidem, aby poznali, že Ty, nekonečná láska a dobrota, se neustále snažíš Své děti přivést domů! Děkujeme Ti, ó Pane. Díky Tobě, díky, díky! Amen.“*

SYN BOŽÍ LIDSTVO DUCHOVNĚ OSVOBODIL

Boží svatá láska ať je s vámi!

Jeho nekončící láska vás obejmě tak, abyste byli schopni svá srdce otevřít a poté přijmout vše, co je pro vás připraveno a co nutně potřebujete.

Vzchopte se, děti milé, vyburcujte! Už zase vidíme toho či onoho z vás sklíčeného. Zoufalý není, ale stísněný a bez elánu je. A přitom přišel čas se osvědčit, to už víte! Stejně jako znáte, že protistrana velmi usiluje vám vše komplikovat.

Bylo by snadné kráčet duchovní cestou světla a všechno mít skvělé. Život by se odvíjel lehce a jednoduše. Realita je jiná a odpovídá způsobu, jakým se máte osvědčit. Jste však již vědomí, a proto vás nemá zneklidňovat, že je na vás naloženo něco nepříjemného. Sráží vás to do kolen a přeje si, abyste pochybovali o onom Jediném, Velkém, který vám nepřetržitě dává sílu, a pokud jste padli, tak vás při prosbě o pomoc zdvihá. Říkám to proto, že právě v současné době temno páchá tolik zlého a působí mnoho pohrom. Jak jásají ti negativní, když vidí, že jeden s druhým nežije v lásce a harmonii jako kdysi nebo jak si plánovali. Vše, co rozděluje a vzdaluje jednoho od druhého, všude tam, kde jeden druhému posílá zlé myšlenky – tam se činí temná strana! Buďte prosím pevní v lásce! Jste přece nositeli Boží jiskry! Osvědčte se!

Pamatujte, není mezi vámi nikdo, kdo je imunní proti napadení negativními silami! Každému se to děje jinak: Někomu je poslána nemoc, aby ho unavila, zeslabila, přivedla k zoufalství a domněnce, že už je beztak všechno zbytečné. Jiného zotročily, poslaly příliš práce. Jednomu vsugerovaly pochyby, aby se tak stal slabým a malým, druhému poslaly negativní myšlenky, dalšímu pýchu, a tak bych mohl pokračovat dál. Však vidíte, co všechno se na tomto světě děje! Ale vy víte a vyznáváte: Ježíš Kristus je vítěz! Ve vás je zabýdlena myšlenka na něho a Jeho světlo ve vás roste. Ježíš je vám zářným příkladem, rozhodli jste se jít jeho cestou.

Moje milované děti, zase přichází část roku, ve které si plní očekávání připomínáte toho, kdo k vám přišel na svět, aby celé padlé stvoření osvobodil. Ať jsou vaše srdce čistá! Připravte se na tento svátek! Držte pevně v sobě myšlenku na narozené dítě, osvoboditele světa! A uvědomte si, co všechno se od té doby událo. I jak veliká je jeho láska a malá síla lidstva.

Lidé jsou zaneprázdnění hmotou, brzy vyběhnou nakupovat - toto je znak dnešní doby. Kdopak ještě vzpomíná na onu velkou událost - narození Ježíše Krista? Kolik z nich to dělá? Je to hrstka v porovnání s těmi, jež spěchají za hmotou, ačkoliv už nevědí, co ještě darovat nebo čím chtějí být obdarováni.

Na největší dar, který kdy Země obdržela, se zapomíná. Nepřijímá! Moje milované děti, vroucně prosím: Nezapomínejte! Vše ostatní není důležité.

Máte pomáhat. Ale kde se ještě skutečně pomáhá? Kdo má peníze, je ochotný finančně podpořit nebo obdarovat ostatní přátele. Ale pokud jde o konkrétní činy, tam je to podstatně horší.

A přece žil mezi vámi jeden, kdo stále říkal: „Tak jednejte.“ Totéž opakují dnes. Pán vám ukázal, že člověk může být v jednoduchosti, skromnosti a chudobě veliký. On byl ten největší, který kdy žil na Zemi - a jak se narodil? Jak žil - bylo to v bohatství? Pomáhal lidem, žil v lásce, lidem předal vše, co potřebují, aby se opět mohli vrátit Domů. Také dával. Co? Dary duchovní! On to byl, kdo byl schopen lidi, kteří zcela propadli mamonu, změnit tak, aby v jeho zářivé síle poznali pravé a zásadní hodnoty pozemského života.

On, velký a jedinečný, lidstvo miluje, poznal jeho bídu a duchovní odumírání. Proto jste byli obdarováni - informace máte. Nezapomínejte tedy, jak důležité je být opravdový, žít v jeho myšlenkách a jeho světem lásky. To se od vás čeká.

V oněch dobách čekali lidé na osvoboditele. Doufali, že přijde hmotou obdarovaný, mocný královský syn. Nemohli uvěřit, že by tento chudý mohl být silný, moc viděli jen ve hmotném majetku. A přece právě on byl od Boha. Syn Boží krácel po tomto světě, aby lidstvo **duchovně** osvobodil.

Osvobodte se nyní konkrétně vy osobně! Máte v sobě jeho sílu, jeho lásku! Stačí už k tomu jen přidat svou vlastní vůli. Teď je vhodná doba. Nezapomínejte na povinnost, kterou jste na sebe dobrovolně vzali: poznat velikost Pána a Mistra a být jeho služebníky. To vy jste se rozhodli jít jeho cestou, abyste se osvobodili od temného, co vás zatěžuje. Čas rozpomenutí se blíží a žádný den nemá uplynout, aniž byste si neuvědomili: On přišel na Zemi, aby mě osvobodil, mě a všechny ostatní. Také aby mně a všem ostatním pomohl. Proto i já budu pomáhat všem a sobě samému.

Moje milované děti, přestože mnohé znáte, nic velkolepého se s vámi nestane. Jste vědoucí, máte tedy povinnost: nemlčte, jste-li povoláni k tomu, abyste lidem vyprávěli o jeho lásce. Ale znejte meze, co všechno smíte říct. Ovšem to, že on, syn Boží, přišel na Zemi, aby vás všechny osvobodil, to máte zvěstovat!

A ještě prosba: Ujměte se mládeže! Zejména ta je ohrožena. Když mladí přijímají duchovní dobro, Satan se obzvlášť rozlítí a vysílá své присluhovače, aby je opět odvedli od světla.

V současné době duchovní boj graduje. Ale stejně jako temní usilují o každou duši, bojuje i světlo - jen s tím rozdílem, že zatímco temní ničí, láska buduje. A tak rozvíjejte - sebe a ostatní! Bůh ať vám k tomu dá sílu! Buďte si vědomi: Ježíš Kristus je vítěz! Bůh budiž pozdraven! Amen.

Poslední století přemýšlíme pouze materialisticky a věříme, že nemoc je jen problémem těla. Ale nemoc ve skutečnosti tělem končí.

Nemoc začíná v duši. Pokud má člověk špatný cíl, charakter či náhled na svět, nevyhnutelně to vede k fyzickým nemocem. Každému fyzickému činu předchází duchovní, psychický.

Sergej N. Lazarev

KVALITA DUCHOVNÍHO PRŮVODCE

Milí sourozenci, pokaždé se po setkání ptám sebe i svých duchovních pomocníků a přátel: „Bylo v pořádku všechno, co jsem směl říct sourozencům?“ Zpravidla dostanu odpověď: „Ano, ano, vše!“ Jsem tomu rád, protože existují různé překážky, které máme překonat. Vy je nevidíte a mnozí o nich ani netuší. Není snadné najít médium, které by bylo schopné vyladit se na mě a další, tedy Emanuela, Josefa z N. aj. U Josefa je situace náročnější o to více, že vlivem jeho duchovně vysokého postavení spotřebuje více prostřednickovy síly. Ale našel způsob, kterým k vám přechází, a ten mu umožňuje poskytovat delší sdělení.

Vědomí máme propojené s rozmanitou duchovní říší

Milí sourozenci, Boží poslové přenášejí do vašeho vědomí své myšlenky a pocity vnuknutím, inspiracemi, nápady a osvícením. Prostředníkem je váš mozek. Těžko pochopitelné? Přemýšlejte!

Nízko vyvinuté duchovní bytosti to dělají rovněž, mají to dokonce pro jejich sugesci, myšlenky, pocity omezení a strachy, způsobující až deprese, **snazší nežli Boží poslové**. Proč, milí sourozenci? Protože vlivem vašeho chybování se jim víc podobáte! Udělejte si jednou čas na to, abyste se podívali na hodinky – ne teď, až doma! – a zjistili, zda dokážete jednu minutu udržet své vědomí bez myšlenek či emocí! Tady v sále není nikdo, pokud se nebude přísně a pečlivě hlídat, kdo to dokáže.

Co to znamená? Musí to mít přece nějaký význam! Znamená to, že jste propojeni s duchovní říší, tedy s Božími posly, avšak i s nízko vyvinutými duchovními bytostmi! Ti první vás podporují, druzí vám škodí. Opět si můžete doma udělat pokus pomocí kontroly myšlenek: Zjistěte,

kolik myšlenek a pocitů za minutu přijímáte od nízko vyvinutých duchovních bytostí a kolik od těch vyšších.

Vědomá kontrola co nejdříve

Domníváte se, že vám na takovou náročnou práci chybí čas. Je třeba pouhá minuta! Ale v nadzemských sférách budete mít spoustu času přemýšlet o každické jednotlivé myšlence, o každé emoci, o svých činech a také o tom: „Jak by myslel a jednal Ježíš být na mém místě?“ Pokud si tu poslední otázku kladete, pak ho už jistým způsobem následujete.

Kdo si myslí, že se prací na sobě může zachránit těsně před koncem pozemského života, ten se mýlí. **V pozdějším věku se svých stereotypů už tak snadno nezbaví.** Bylo by tedy rozumné v pozemském životě co nejdříve začít nácvik kontroly myšlenek, pocitů a činů. Pak včas dokážeš otočit kormidlem loďky svého života. Neztratit tak z očí cíl – stávat se stále čistším.

Ted' někteří hloubají nad mým „blíž k Bohu“. S každíčkou dobrou myšlenkou a pocitem dle Boží vůle se k Němu přibližujete. Ne obrovskými skoky, ale pokud jsem v drobných situacích nedovolil negativním silám se přiblížit, odmítl je, tedy jsem pokročil.

Vědomosti pouhým základem

Nestačí mít kvalitní duchovní vědomosti a jimi ohromovat! Znat je příliš málo. Je to pouhý základ.

Kdo sem chodí, aby hromadil vědomosti, žije v omylu. Důležité je vědomostí využívat a duchovně konat, neboť tak získáváte schopnost se vyzbrojit zbraněmi světla a jednat v souladu s Boží vůlí.

Výměna duchovního průvodce

Čím více konám dle Boží vůle, tím pevnější se stává spojení s duchovním průvodcem. A pokud vidí, že se vytrvale snažím, vyzařuje na mě s větší intenzitou. A když jsem tak pokročil, že se mu podobám a on už může pomáhat jen málo, je vyměněn. Dostanu – lidsky řečeno – vyspělejšího. Po každé výměně duchovního průvodce se pak vše začne odehrávat na vyšší vibrační rovině.

Je důležité, abych se já přizpůsoboval a zajímal o něj – a ne obráceně. Když se opravdově snažíte, pak zkouší i on sám od sebe probudit ve vás podobnost s ním. Podobnost, ne stejnost! Protože i když máte vyššího a díky němu a hlavně vlastní práci jste dosáhli vyšší zralosti, jen se mu podobáte. On je totiž vždy na vyšším duchovním stupni. Na takovém, na který vy teprve hodláte vystoupat. **Toto je princip vze-stupu**, proto vždy díky svým duchovním průvodcům můžete růst.

Znáte rčení: „Duchovní průvodce neboli strážný anděl je nejlepší přítel člověka.“ Přemýšlejte o tom častěji! On je realita, a jestliže budete mít tuto skutečnost na zřeteli, uděláte mu radost! Pohřbili jste své ego a žijete láskou k bližnímu. On se chová stejně, vždyť o vás pečuje! Člověk pomoc potřebuje a Stvořitel s pomocí Krista to zařídili tak, že ji dostává. Ovšem pokud svým chováním nezaviníte, že se váš nejbližší odmlčí.

Většinou je to tak, že lidé prosí o jeho pomoc, když jsou v nouzi nebo v nebezpečí. Ale on pomáhá i později, to si však již neuvědomují. Mít tuto skutečnost ve vědomí je pro člověka zásadní.

Deprese a strach

Inspirace, nápady atd. přicházejí vždy od čisté strany, zatímco sugesce, strach a deprese od nízko vyvinutých duchovních bytostí. Někteří slovo deprese vnímají jen v lékařském smyslu.

Deprese je stav, v němž bytost již ztratila mnoho sil. Každý, kdo to zažil, ví, že je odstříhnut od ostatních a nedokáže již přijímat radosti života.

Strach je základem depresí a přichází od toho, kdo ho má největší: Je to Satan se svými komplici. Uchýlili se co nejdál od Boha a nemají v sobě nic, co by připomínalo lásku. A všimněte si, že člověk v depresi se také tak chová. Až po předlouhých terapiích přichází na myšlenku lásky k bližnímu a lásky k Bohu.

Učte se poznávat, co je ve vašem životě zásadní! Vypusťte to vedlejší, tedy příliš materiální! Jinak se nedostanete k jádru věci: **Blíž k Bohu!** To je smysl vašeho pozemského života a s tím souvisí i oznámení, která vám darujeme. Lidé podléhají pokušením. A pokud

bychom nesměli předávat informace, omyly by se šířily a svody také. Představte si, že by neexistovalo nic Bohem formované! Na Zemi by byla duchovní prázdnota! Nikdo by nevěděl Odkud, Proč, K čemu, Kam. Všechno by bylo tak, jak chce Pán temna. Jenže Boží poslové mají pověření od Ježíše Krista, které kdysi vyslovil: „Budu je posílat.“ A Kristus slib dodržel. Přestože je na Zemi jen málo míst k předávání, příslib Ježíšův se po dlouhou dobu plní.

Nic nevlastníme

„Hledejte nejprve cestu do Boží říše! Mnohé další vám k tomu bude zapůjčeno.“ Teď někteří v myšlenkách protestují: „Ale takhle jsme se to naučili.“ Vysvětlím. Lidé překládají tak, jak je to podle jejich názoru výhodné. A slovo „zapůjčeno“ někoho z vás nemile překvapilo. Ale opravdu, vše, o čem se domníváte, že je vaším majetkem, máte půjčené. Nikdo si nemůže s sebou nic odnést. Proto je překlad, který zde zazněl, správný. Přiznávám, není běžný, ale pravdě odpovídá „půjčené“.

Jsme podobní nižším duchovním bytostem

Někteří se divili, že jsem řekl, že se víc podobáte nižším duchovním bytostem, ačkoliv jste již zapracovali na tom stát se lidmi následujícími myšlenky Ježíše Krista. Máte ještě některé nectnosti, kvůli nimž jste podobnější nižším duchovním bytostem nežli nám, Božím poslům. To není výčitka, ale realita. To chceme změnit tím, že vás vyučujeme. Informace se snažíme předávat tak, abyste je pochopili, dokázali přijmout a pak z nich těžili. Prospěch bude pro vás veliký, milí sourozenci, protože základem jsou duchovní znalosti.

Způsob nastavení vědomí

Je správné, když nastavím své vědomí tak, že se stále kontroluji. Ale kdo to dělá? Přesto je to důležité, nikdo vás nezbaví nutnosti držet kontrolu nad svým vědomím.

Během čtyřiceti let, možná i déle, jsme vám předali mnohé. Protože je tu však hodně nových sourozenců, musíme opět začít u základního

postupu: „Slouží tato myšlenka, pocit mému duchovnímu vývoji, nebo mu škodí? Brzdí mě ve vývoji? Slouží mému zdraví? Slouží lásce k bližnímu či lásce k Bohu, nebo protikladu? Stahuje mě dolů?“

Jak teď vidím, zopakovat si to bylo důležité. Myšlenky je dobré bleskurychle a rázně odmítnout, nebo přijmout, zkrátka zjišťovat, kam vedou. Tehdy poznáváte, že **není snadné jejich přívál třídit**. Proto jsem vysvětloval, že jste spojeni jak s duchovní říší světla, tak s tou, která slouží nízkému.

Odmítejte všechno nízké kvality a služte vyššímu, Bohem žádanému! A pamatujte: Negativní strana se neustále dobývá do vašeho mozku s vám podobnými záležitostmi. Naproti tomu čistá strana se svými bohubilými myšlenkami a pocity se dočasně vzdálí a vrátí se, až jste v dobré vibraci. Nepřešlapujte na místě! Pamatujte, že pocity a myšlenky žijí ve vás dál. Ale když ty nízké nepřijmete, nebudete se jimi zabývat, **vyhasnou**, protože jim dojde energie. Nízké duchovní bytosti – a to je pro člověka výhoda – pokud nedostanou přísun od temných sil, mají energie málo.

Zpravidla – říkám výslovně zpravidla – jsou vaši pokušitelé bývalí pozemští lidé nebo duchovní bytosti, které žily na jiných planetách. Zřídka jsou to vysoké satanské síly. Nedopřejí vám vzestup, jsou školeny – jak tomu říkáte – na vymývání mozků: „Toho člověka musíš zlomit! Tohoto musíš přivést k pádu! Musíš, musíš!“ U světlé strany příkazy neexistují, nejpřísněji to zazní: „Máš“!

Tato fakta patří do vědy o duchu. Má mnoho kapitol a tahle se nazývá Myšlenky a pocity. Jestliže ji zvládnete, pak znáte to základní. Potom většinou máte od negativních klid; sice to budou zkoušet zas a znovu, ale – jak jsem řekl – jejich síly slábnou a ony ochabují. Poté si najdou někoho jiného, u něhož na odpor nenarazí.

Základ pro další vývoj v nadzemských sférách

Váš duch, jenž všemi silami usiluje stoupat vzhůru, to neustále vyjadřuje takto: „Dnem i nocí jsme ve všech oblastech podporováni dle Boží vůle.“ A jste, má to smysl a účel! Má samozřejmě význam zachovat si to, co jste již získali.

U duchovního vývoje neexistují skoky, pouze harmonický růst. Pokud jste se v jednom směru vyvinuli více než v jiném, tak ani v nadzemské sféře nenásleduje pád zpět. Důležité je vaše smýšlení: upínat se vzhůru, usilovat o lidský vzestup.

Kdo na Zemi získal určitý základ, může z něho na oné straně, a sice ve světlých nadzemských sférách, čerpat. To je přece cenné, když se nemusí od začátku!

Ovšem ti, co dosáhli jen malého pokroku, se tam pouze utvrzují ve svém zkonstatěném smýšlení. Když však máte základ, mnoho dobrých myšlenek, pocitů, příkladů od svých takzvaných strážných andělů či vyšších duchovních bytostí, pak je vzestup snazší. Proč? Protože můžete čerpat z množství svých duchovních znalostí. Konání na oné straně je od jistého duchovního stupně – rád bych to tak řekl – samozřejmostí, automatické.

Někteří neporozuměli. Na vyšším stupni stejně smýšlejících existuje totiž už jen touha stoupat k Bohu. Všichni, kdo jsou v takovém společenství, dílčí sféře shromáždění, usilují pouze o růst. Touží se dostat blíž k Bohu! Ale ti, co padli do temných sfér, jsou stále atakováni kvůli tomu, aby zůstali ve svých myšlenkových vzorcích a nic vyššího nechtěli přijímat.

My, Boží poslové, se snažíme, abyste pochopili, přijali a hlavně jednali. K tomu sloužila tato přednáška. Nebyla sice nějak krásná, jenže ze samotné krásy nemáte nic, důležité je přijmout srozumitelné učení. A naše sdělení jsou koncipovaná tak, abyste je mohli žít. Sami si můžete pomocí myšlenek a pocitů dokázat, že onen svět - svět duchovní existuje, jinak byste přece neměli ve svém vědomí takovou spoustu myšlenek.

Vím, některé jsem přetížil, tak prosím za prominutí. Ale je důležité, abyste o tom přemýšleli, vždyť každý chce dosáhnout spásy. A společně je to snazší, neboť dobrý příklad by nás měl k sobě přivést blíž.

BERÁNCI, VLCI A PLÁŇATA

Milí sourozenci, niterně si osvojme Ježíšovy myšlenky a výpovědi. Naším úkolem je totiž rozšiřovat pravdy Ježíšova učení lásky, a tím vám, moji milí, pomáhat. Velmi by nás potěšilo, kdybyste byli našemu odhodlání oporou a pomocníky.

Začneme výpovědí Ježíše: „Držte se dál od spojení se zlými duchy! Přicházejí k vám v rouše beránčím, jsou však loupeživí a draví jako vlci. Podle jejich činů to poznáte. Dají se snad sklízet hrozny z trnitých keřů nebo fíky z bodláků? Zdravý strom přináší dobré ovoce a zkažený plody špatné. Strom, který nerodí žádné dobré plody, je poražen a hozen do ohně. Podle plodů to tedy máte poznat. Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vstoupí do nebeské říše, dostane se tam jen ten, kdo vykonává vůli mého nebeského Otce.“ Toto je, milí sourozenci, reprodukováná Ježíšova řeč.

„Držte se dál od spojení se zlými duchy...“, řekl jsem v úvodu. Ano, s tím musíte, moji milí, denně a často bojovat.

Toto vyslovil Ježíš a s takovou skutečností musel v době svého pozemského života i on zápasit. Neboť negativní síly dotírají na každého pozemského člověka, ať chce nebo ne. Tady pomáhá jen to, co jsme vás již před desetiletími učili: „Kontrolujte duchovní bytosti, zda jsou k vám posíláni od Boha!“

K tomu, abyste to rozlišili, máte zbraně: **kontrolu myšlenkovou, pocitovou, zrakovou i sluchovou**. Opravdový Ježíšův následovník také **kontroluje své celkové chtění a konání**.

Pokud to budete dělat, rozlišíte, zda se jedná o vlky v rouše beránčím, nebo při vás stojí milující chránící duchovní průvodce. Pomůžte vám poznat, jaké ovoce byste následováním svých myšlenek, pocitů atd. sklídili.

Ptám se: Jak se cítíte, když jste v nekontrolovaném okamžiku selhali? Uvědomujete si, že jste **ztratili harmonii, klid, vyrovnanost, lásku**? Jste si vědomi nevěry, ztráty dobra atd.? Taková analýza je podle mého názoru známkou zralosti.

Pamatujte: Duše žízní, cítí lítost, hledá příležitosti, aby vše napрави-la tak, jak stanovil Bůh. Pokud jste, moji milí, zralí natolik, že toto chcete a děláte, pak vnímáte takřikajíc otevřená nebesa, neboť duchovní průvodce hledá možnosti, jak po porušení zákonů Stvořitele pozdvihnout svého chráněnce opět do harmonie, kterou skrze své chybné chování ztratil. Proto volám: Žijte tak, abyste vždy mohli sklízet dobré plody!

RŮZNÉ FORMY VÍRY

Ne každá duchovní bytost bude stejně vnímat víru pozemských lidí; čím výše je vyvinutá, tím odlišnější bude její duchovní pohled na ni. A u vysokých duchovních bytostí se názor sjednocuje. Já nejsem dokon-alý, takže to předkládám ze svého zorného úhlu.

1. Slepá víra

Slepá, neprověřovaná víra je více či méně dána narozením či jiným způsobem a nutí věřit dogmatům. Věřit všemu, co autorita s hodností, jménem a titulem předkládá. Variantou je různý fanatismus. Tuto víru provázejí negativní jevy, jako je moc, touha po ní, netolerance, zákazy myslet jinak atd. Proti ní se rozhodně ohrazuji.

Prosím, nepřijímejte víru slepě, prověřujte, zda to také tak učí duchovní svět Boží. Pokud by totiž nějaká duchovní bytost něco takového učila, byla by buď velmi nízko vyvinutá, nebo by to dokonce byla satanská duchovní bytost. V Bibli stojí psáno: „Mrtví nic nevědí.“

Co se tím myslíš? Ty, co opustili tělo, zesnulé? Ale ne! Jsou to tací, co se odloučili od Boha - těm říkáme duchovně mrtví! Nemohou vám dát vyšší poučení. Proto také řekl Kristus Izraelitům: „Ptejte se mě (přes posly světla), neboť mrtví nic nevědí!“

2. Víra vycházející z důvěřivosti

Když věřím v Boha a důvěřuji, pak se mi daří lépe než ostatním. Nechci, jak lidé říkají, přijít do pekla. Nechci, aby mě potkal stejný osud jako ostatní. Jenže toto je egoistické. Od takové víry se též distancuji, protože dotyčný myslí jenom na sebe a do ostatních mu nic není. Nezáleží mu na nich. Ale takový egoismus odmítáme! My chceme všechny podle zákona solidarity duchovních bytostí udělat šťastnými, všechny vás vidět sedět spolu s Pánem u stolu na nebesích, jak se tak hezky říká.

3. Víra vycházející ze zkušenosti

Je pěkná víra, pokud se zrodila ze zkušenosti, že Bůh, náš nebeský Otec, je láska, podporuje nás a pomáhá. Ale důležité je, zda dotyčného přivedla zkušenost ještě k tomu, že sám od sebe začne spolupracovat! Zda koná činy pro sebe i pro druhé. Však Pán řekl: „Milujte se navzájem!“

Z této víry nechává Bůh vyrůst i víru vycházející z důvěry, která k tomu také náleží, protože On nechává zakusit dobro. Kdo, milované dušičky, nepřijme rád něco takového? My všichni, buďme upřímní, chceme jen to dobré. Ale pamatujme, že Bůh současně posílá i zkoušky, a ty tak příjemné nejsou. Avšak z nich se máme učit, nabírat zkušenosti a získávat k Němu důvěru, že nás neprovede víc, než jsme schopni unést. To je také podstata důvěry, realita vycházející ze zkušenosti!

4. Víra vycházející z prožitku

Na zkušenost navazuje prožitek, z něhož se rodí víra. Pak vím zcela jistě, že pokud věřím, důvěřuji v Boha a odpovídajícím způsobem se chovám, smím čerpat sílu, abych v pozemském životě obstál. I když se

to neodehrává vždy tak, jak si představuji. Ale později si uvědomím, že to Bůh ve své moudrosti pro mě naplánoval mnohem, mnohem lépe, než jak jsem sám chtěl.

Sem patří i pokora. Pokora znamená, že člověk díky tomuto prožitku uzná Boha a Jeho počínání, i to, že ho On, také lidstvo, celé padlé stvoření, celé Universum řídí.

5. Víra vycházející z přesvědčení

Když se člověk dostane k univerzální víře, uvědomí si, že všichni jsme Jeho děti a všichni Bohu patříme. To je znak víry z přesvědčení, nejmocnější víry. Právě o takové mluvil Ježíš: „Kdybyste měli jen jiskřičku víry získanou z přesvědčení, jistoty, mohli byste říci hoře: Pohni se!“ I podobenství o hořčičném semínku mluví o tomtéž. Toto přesvědčení v nás denně působí, stimuluje a pohání získat jistotu, že Bůh chce jen to nejlepší pro tebe a pro nás všechny.

Ještě text z Písma: „Bůh chce mít všechny co nejrychleji opět u sebe!“ To je základní esence víry vycházející z přesvědčení. Když tedy Bůh, náš nebeský Otec, chce mít všechny nejrychleji u sebe, proč mu to ztěžuji? Bráním mu, jestliže o tom nejsem přesvědčen.

Děkuji, že jsem vám směl z této oblasti dát několik rad. Budu celou svou silou a vroucností pro vás tuto víru žádat, až nakonec umožní vašemu vědomí kontakt s božstvím.

Bůh shlíží dolů na tuto Zem, na každé své dítě, které přesvědčeno o Jeho lásce usiluje dostat se co nejdříve k Němu zpět.

Zachovávejte si svůj vnitřní klid! Ať vaše víra roste do mocné jistoty, že Bůh je láska! Kráčejte k Němu v míru!

Kdo hodně miluje, tomu bude hodně odpuštěno!
Kdo hodně dává, tomu bude mnoho dáno! Kdo hodně pomáhá, tomu samotnému bude pomoženo!

OBJASŇOVACÍ ROZHOVOR

Děkuji všem, kteří moje předešlé sdělení dobře přijali, a raduji se, že někteří si předsevzali zabývat se více svou duší a méně pozemskými záležitostmi. Zapamatovali si větu: Hledejte smysl svého života, tedy vyvíjet se a dostat se tím blíže k Bohu. Kvůli tomu máte všudypřítomné pomocníky.

Jsou tu však i sourozenci, kteří přicházejí z nízkých sfér a nyní by zde měli být poučeni. V duchovním světě je vše založeno na dobrovolnosti. Proto jim pouze vysvětlujeme, uvádíme příklady, které se jim dostanou do vědomí, a oni poznají, že se jim pak daří lépe, a poté chtějí spolupracovat. Přijmout, co je jim řečeno.

Není to lehké, když je někomu po deset, dvacet, padesát, sto i více let vštěpováno: „Jsi ztracen! Odsud se nedostaneš! Jsi náš, nám patříš!“

Negativní bytosti jen tak snadno nikoho nepustí. Práce misionářů není lehká. Jakmile se ale sourozenec rozhodne osvobodit, už není tak snadné ho udržet.

Svoboda je jeden z největších darů, které Bůh svěřil svým bytostem do opatrování. Proto je důležité, abychom vytrvale se zbloudilými pracovali, pak aby přišli k vám a chtěli vysvětlení. Chtít však musí oni!

Dnes jde o jednu – jak jen to vyjádřit – velmi plodnou ženu. Co tím myslím, objasní ona sama. Já prosím o vaši pomoc, aby i ona se svým doprovodem došla osvětlení a následovala duchovní průvodce. Stále ji navštěvovali, až konečně svolila a řekla: Ano, chceme zpátky k Bohu.

V: vedoucí, D: duše

D: Jo, jo – ale jo, ovšemže to nahlásím.

V: A copak chceš říct?

D: Co jsem udělala. Ale nemluvím spisovnou němčinou.

V: To nehraje žádnou roli.

D: Jsem selka starého ražení a žila jsem poblíž Merána. Měla jsem kupu dětí, takových škvřňat. Můj muž byl dobrák, ale to se změnilo, když jsem mu řekla, že další dítě už nechci. Však mi příbuzní říkali: „Lízo, ty jsi obětí svého muže. Pořád jen chodíš s břichem!“ A farář zase říkal: „Jsi požehnaná!“ Už jsem nemohla. Vždyť jsem měla sedm dětí! A osmé bylo na cestě.

V: Měli jste dost na živobytí?

D: Málo, byli jsme drobní rolníci.

V: Tak to jste se dřeli a ženy ještě víc než muži.

D: Správně. Ale zhřešila jsem.

V: Jak?

D: To dítě si nenechala.

V: Šla jsi na potrat?

D: Ano, k jedné ženě.

V: Ale udělala jsi to z nouze, ne? Neuživila bys ho.

D: Byla jsem už tak vyzáblá. Ke konci byl už jen pijan a pro rodinu nedělal nic.

V: Co bylo dál?

D: Bohužel jsem to udělala příliš pozdě. Už bylo vidět, že jsem v očekávání, i farář to věděl. A pak mě napadla celá vesnice.

V: Myslíš, odsoudili tě.

D: Ano, nazvali mě vražedkyní. To je můj hřích.

V: A co potom?

D: Farář mi nedal rozhřešení.

V: Ačkoliv jsi toho litovala?

D: Samozřejmě že jsem toho litovala. Ale můj zdravotní stav byl tak chabý, že už jsem dál zkrátka nemohla.

V: Když jsi upřímně litovala, není to tak velký prohřešek. Bůh je milostivý, to ses neučila?

D: Ne, od faráře jsme slyšeli jiná ponaučení. Tvrdil, že je to smrtelný hřích! Že se člověk dostane do pekla! Byla jsem...byla jsem na faráři závislá. Abychom uživilí děti, sem tam nám něco poslal. Když pak byly větší, odešly sloužit.

V: Ale nějak jste se životem protloukali?

D: Museli jsme. Muž sem tam něco vydělal prací v lese, ale to pak většinou...

V: ...propil.

D: A bil mě, když přišel domů. Byla jsem starostmi tolik utrápená. Přitom za mlada byl tak něžný!

V: Co se s ním stalo? Zeptej se svého průvodce, proč se tak změnil.

D: Zkusím to ...(obrací se na misionáře). Proč mě mlátil? ...(delší pomlka, pak překvapeně)...No tomu ani nemohu uvěřit. Ale když to říkáš.

V: Pochází to z nějakého jiného života?

D: Ano...prý jsem byla „tajená“ – rozumíš tomu?

V: Ano, lehká ženština.

D: Kdo vlastně jsi?

V: Jsem mluvčí skupiny, která ti tu naslouchá.

D: Ale žádný jezuita nebo farář!

V: Ne, to nejsem.

D: Pak mohu mluvit dál. V předchozím životě jsem byla holka lehkých mravů, proti své vůli jsem otěhotněla, porodila syna a ten prý je nyní můj manžel!

V: A cos provedla, že s tebou tak zachází?

D: Já si dítě nepřála, chtěla jsem si dál užívat luxusu. Byla jsem hezká, muži se o mě prali. Proč jsem porodila dítě, nevím. A když se tak stalo, špatně jsem s ním zacházela, byla zlá, protože jsem na něj musela brát ohledy. A muži, co mi tak dobře platili, řekli: „S tebou už nechci nic mít! Už to není ono!”

V: To se to zvirtlo.

D: Holt jsem zaplatila za své hříchy. Ale že dostávám rány od syna, který je nyní můj manžel, to jsem ještě nestrávila.

V: Zeptej se, proč to tak je. Určitě to musí mít nějaký smysl.

D: Často jsem chlapce zavírala, bila, a když křičel, nedávala mu jíst.

Chtěla jsem svůj nemorální život vést dál, rozumíš? A on mi stál v cestě.

V: Podívej, už nemáš tělo.

D: To mi říkáš teprve teď?

V: Ano, jsi ve vypůjčeném těle. Mluvíš skrze muže. Prohlídni se..

D: Takový nesmysl, já přeci...

V: Vstoupila jsi do něj.

D: Zná mé myšlenky? Ví, co jsem zažila?

V: On ne, ty sama skrze něj mluvíš. Používáš jeho mluvící nástroje. On o tom vůbec neví.

D: Má dobrý chrup?

V: Ano, má.

D: Můj muž ho neměl.

V: Tehdy na to většinou nebyly peníze.

D: (ukazuje na prostředníka) Tady měl díru a tamhle druhou. Hrůza se na něj dívat, když jedl.

V: Inu, byly těžké časy. Ale pojďme dál. Zeptej se, proč se tohle všechno seběhlo.

D: (dívá se na své společnice) Milé kamarádky, přišly jste s tím, co si říkal farář nebo student nebo kdo to je. Dobře. Tak se ho zeptám. (dívá se do tváře misionáře) ... Prý je to tak, že se to obrátilo. Spravedlnost Boží to otočila. Vrací se mi vše, co jsem provedla synovi, nynějšímu manželovi, a dětem, které jsem tehdy neporodila, protože ti situovaní muži mi v době, kdy jsem byla prodejná, párkrát poslali někoho, kdo těhotenství přerušil. Rozumíš?

V: Ano.

D: V následujícím životě jsem k tomu neměla možnost, protože jsme byli chudí. A tak jsem měla sedm dětí, osmé na cestě – prý přesně tolik, kolik jsem jich měla mít s hrabaty a barony a od kterých mi pomohla jedna andělíčkářka. Já si chtěla užívat života s tehdejší smetánkou.

V: A pak se to zvtlo.

D: Ano. Musela jsem vše napravit a těm dětem umožnit jejich životní rozvoj...

V:...který jsi jim přerušila.

D:...dát jim možnost. Neumím to vyjádřit, můj strážný anděl mi to předříkává...dát jim šanci, aby si mohly vylepšit život.

V: Aby to mohly napravit.

D: Ne, ne, ne! Řeknu ti to ještě jednou. Musela jsem všem těm, kterých jsem se předtím zbavila, dát tentokrát šanci žít, aby se mohly zlepšit.

V: Ano.

D: Co jsem teď řekla, nepochází ze mě, ale od duchovního průvodce neboli přítele.

V: To je tedy chvályhodné.

D: Já však zhřešila: osmé dítě jsem už odnosit nedokázala.

V: Ale toho lituješ!

D: Hluboce.

V: Inu, pak ti bude pomoheno.

D: A mým přítelkyním, co byly zavřené se mnou, také. Je moc smutné být tak dlouho drženy ve vězení.

V: Ano, ale tys to splatila a dobrotivý Bůh ti odpouští.

D: Jsem vděčná, že jsem sem šla. Neumíš si to ani představit.

V: Bylo to velmi správné rozhodnutí.

D: Jsme všechny vděčné a já prosím za prominutí, že jsem byla...

V: Nepotřebuješ mít komplex méněcennosti!

D:...nevzdělaná, ale...

V: U Boha platí: Lituješ-li, je to cenné.

D: Á, přicházejí některé mé děti, které jsem vychovala, a gratulují mi. Ony jdou pro mě! Jsem tak šťastná!

V: To je hezké.

D: Jsem vděčná. Můj Bože, proč jsi už před lety...byla to moje vina? Byla jsem zatvrzelá?

V: Ještě nebyl správný čas.

D: Všeho hluboce lituji. Obzvlášť tu holčičku, kterou jsem poslala zpět domů a která se kvůli mně nenarodila. Otče, odpusť a dej mi sílu, a pokud bych směla být znovu matkou, pak chci všechny děti přijmout. Dej mi i milosrdenství, abych faráři jeho nepravdy odpustila.

Viděli jste, že sestra prožila díky nesprávným představám o Boží lásce hodně strádání. Považovala se za tak velkou hříšnici, že se desítky let nedokázala vymanit. Vám děkuji za snahu, lásku a pochopení toho, co vyprávěla. Rád sděluji, že už byla převedena, takže se nám podařilo zachránit opět další pro nadzemské světlé sféry.

Radost je veliká, a jak řekl Ježíš: „Kdyby jen jeden...“. A my jsme jich přivedli domů více. Tím snižujeme počet těch, kteří dlí v temnotách. Proto je tak důležité vést rozhovory s dušemi, jež ve své nevědomosti uvěřily nepravdám, braly je za bernou minci a věřily, že Bůh je zatratil.

Nezapomínejte i na sourozence, kteří bloudí po Zemi, jsou poté odchyceni a Pán temna jim propláchne mozek. Oni vám pak vkládají negativní myšlenky, pocity, vyvíjejí nátlak atd., jelikož tak byli poučeni a sami tomu věří. Když jsou osloveni světlými duchovními bytostmi a negativní je již infiltrováno, potom už nic nepřijímají, ale jdou cestou do tmy. Bývalých lidí vázaných na Zemi je mnoho. Neznám ani jejich jména, ani jejich počet. Mohou být vašimi přáteli, avšak většina i vašimi nepřáteli. Proto je velmi důležité modlit se za ně, aby se jimi nestali! Neboť oni vás trápí únavnými, nízkými myšlenkami, jež se dají snadno prohlédnout. Obdrželi totiž jistý repertoár od výše postavených nízkých bytostí. Každý z nich byl zaškolen v určité oblasti, většina na porušování šestého přikázání. Nechci to rozebírat, ale to je to nejjednodušší, čím se lidé nechávají svést, obzvláště v současné době. (Podle dřívějšího vysvětlení Harduse: Nemáte mrhat tělesnými silami, které jsou určeny pro vývoj života. Co proplýtváte na pohlavní energii, bude vám scházet pro duchovní vývoj.) Tehdy to nebyla nejhorší myšlenka, že...nevím, jak to dobře vyjádřit...při každém pohlavním styku má být na mysli zplození. To se učilo, a bylo to tudíž i vštěpováno.

Z mého pohledu je rozumné přijmout duchovní bytost Boží, přivést ji k duchovnímu vývoji, aby se nestala kořistí negativních sil – bez

vedení, bez duchovních instrukcí, vystavena pouze volné hře myšlenek a pocitů. Důležitou roli hraje zodpovědnost rodičů vůči duchovnímu vývoji svých dětí. Je to ve vaší době náročné, ale zodpovědnost z vás nikdo nesejme.

Děkuji, že jste naslouchali, a těším se na další setkání.

Nebeský Otče, v duchu a pravdě se k Tobě modlíme a děkujeme za možnost setkání na Zemi. Není už snadné proniknout silnou temnou vibrační vrstvou rozprostírající se po Zemi. Ale ve jménu Krista se otevře, my smíme projít a vy nás radostně vítáte. Za to vám děkujeme. Prosme nebeského Otce slovy Ježíše: „Otče, sešli více pracovníků na Tvoji vinici, ať jich není tolik na cestě zkázy.“

Nic nestárne na Zemi rychleji než „novoty“. Nic nedělá starším než touha zvítězit nad druhým a nekončící egoistické vyhledávání novinek a vy-možností. Děje se do doby, než se dostaví hořké prozření, že to k ničemu nevedlo a to opravdové, podstatné se ztratilo.

Josef z Nazaretu

Dokud hledáš pravdu ve vnějších věcech, budeš pokoušen, neboť pokušitel dlí ve vnějším světě. Bere ti sílu pro své konání a chce si tě připoutat.

Hardus

MARIE MAGDALÉNA

S velkou radostí děkuji našemu Stvořiteli, Ježíši Kristu, naší nebeské Matce a milému Josefu z N., že smím sloužit prostřednictvím této sestry. Ráda bych vám s radostí poslala vánoční mír našeho Otce i našeho Spasitele Ježíše Krista. Dodávat vám lásku a duchovní potravu pro mě znamená velikou radost. Přijměte tuto vibraci milosti do svých srdcí! Šiřte ji dál, moji milí! Uvolněte vše, co není potřeba! Boží poslové to pak vibračně změní.

Milí sourozenci, duchovní svět vás chce obdarovat mírem, radostí a láskou. Nechť vás vyzařování lásky uvede do sváteční vánoční nálady! Neboť náš milý Spasitel přinesl Světlo do světa, v němž byla tma. Tvůrce ve své velké lásce poslal své „prvorozené dítě“ do temné doby - aby Světlo svítilo každému lidskému dítěti, které bude chtít dobrovolně následovat volání svého srdce.

Zvyšujte vibraci! Vraťte se domů, milé děti, do vaší duchovní vlasti! Příbytky jsou připraveny! Zvyšujte vibraci, Kristova láska vám kráčí vstříc! Každý, kdo ji přijme, pocítí v sobě lásku Spasitele, jenž z lásky k nám tuto cestu podnikl.

Byla to těžká cesta! Byla však předznamenána velikou láskou a vedením Otce. A ve své oddanosti se Ježíš nechal vést, chovejte se tak i vy! Neboť svůdce pozoruje všechny, kdož kráčí cestou Ježíše Krista. Mějte však důvěru, moji milí! Víte sice o síle toho druhého, ale Bůh, náš milující Otec, je všemohoucí – s Kristem. Posílá vám mnoho poslů; ti vás ochotně vedou za ruku, činí tak s velkou láskou a oddaností!

Přeposílám vám také od vaší milé nebeské Matky vánoční klid a mír. Ráda by vložila chlapce Ježíše do vašich srdcí, aby se mohla naplnit Boží vůle tak, jak to nebeský Otec, náš Stvořitel, plánuje. Aby se vaše srdce, duše uzdravily a vy dokázali plnit své úkoly dle plánu, s nímž jste před dlouhou dobou souhlasili. Jsme velká rodina, v níž každý miluje a podporuje druhého, podává mu ruce. Pokud náš malý

sourozenec padne, jsme všichni ochotni pomoci mu zase vstát. To je skutečný projev lásky pravých křesťanů: vzájemně si pomáhat a sloužit bližnímu.

Nyní na vás spočine požehnání našeho Otce, našeho Spasitele, milého Josefa z N. a naší nebeské Matky. Veliká milost se chce uskutečnit také skrze vás. Milé děti, máme radost, když umožníte i jiným sourozencům procítit toto vyzařování, lásku v myšlenkách, slovech a činech. Neboť tak může pokračovat onen plán, který přinesl svým Světlem do světa náš Spasitel. Raduje se z každého daru lásky, byť je sebemenší. Věřte, že každé milé slovo, každická milá myšlenka, každé gesto a čin, který vykonáte pro bližního, nese plody. To je ono tajemství bezpodmínečného darování bližním: dávají se do pohybu paprsky Světla, které na Zemi přinesl Spasitel.

A Světlo se pak skrze vás, kdo bez podmínek dáváte, rozšiřuje. Vás naplní radostí, láskou a rozzáří nitro.

Taková láska je tichá, není bujará, vysílá se radostným přátelským pohledem a srdcem. To smíte dobrovolně konat, toto vás osvobozuje. Pak se bude pravá láska šířit a duše se osvobodí. To je ona vnitřní svoboda. Vnější svobodu, tu můžete Bohu dát, když se člověk cítí uvězněn. Vyšlete k Němu modlitby a Kristus situaci vibračně přemění! Položte je i na oltář milého Josefa z N.!

Milí sourozenci, mám velikou radost, že vás smím opět díky prostřednici provázet. Mějte důvěru v Boží požehnání, lásku Krista, našeho Spasitele a osvoboditele! Plášť lásky nebeské Matky a ochranné ruce Josefa z N. vás budou chránit. Boží poslové a vaši duchovní průvodci jsou při vás, kolem vás - aby vám sloužili, pomáhali v pozemských i duchovních záležitostech, na cestě blíž k Tobě, Bože můj!

Milí sourozenci, chraňte si tuto kolektivní vibraci lásky, radosti a klidu! Přidávám k ní lásku svoji. Děkuji za vaši milou spolupráci! Loučím se s láskou a vděčností, v Božím pokoji, v pokoji Ježíše Krista, našeho nebeského vůdce Josefa z N. i nebeské Matky. Děkuji, děkuji, moji milí!

DUŠE JAKO SVĚTELNÝ ŠAT BOŽÍ JISKRY

Milované dušičky! Děkuji za vaši duchovní přízeň, za přijetí, které jste milé prostředníci, jak jsem pozoroval, darovali.

Nyní promluvím o naší duši. Boží jiskra a duše jsou dva pojmy. „Ale oni jsou jedno,“ namítáte. Ano, ano! K tomu se dostanu! Mohl bych ještě sdělit, že prasevřtlo je duše Stvořitele. S touto myšlenkou mnozí nesouhlasí, vím. Ale vaše chudá pozemská slovní zásoba mi nedává možnost to lépe definovat. Proto se pokouším vaší kritice uniknout a říkám tedy „mohl bych“. Boží jiskra – teď přijde to důležité – je s duší navždy spojena, ale v různé intenzitě.

Duše je tedy šat Boží jiskry. A Boží jiskra je dárce života nás všech! A jako životadárce věnuje život i svému obalu, který nazývám duše. Vy na Zemi máte pro duši ještě jiné názvy, např. astrální tělo. To je vaše věc. Víím, i pro vás je těžké najít vhodná slova.

Boží jiskra je dar, v němž je v zárodečné formě obsažena láska, moudrost a svobodná vůle. A díky této trojici se má duše rozpínat, přesněji řečeno stupňovitě zvětšovat – zejména u padlých sourozenců, a tím opět růst.

Souhlasíte: „Ano, úkolem Boží jiskry je duši opět pozvednout.“ Vůle má tedy vlastnost svou silou duši zdokonalovat. Tehdy má ve vás vznikat harmonie mezi duševními silami, přesněji řečeno harmonie s Boží jiskrou, protože duševní síly byly zneužity.

Duše je nástroj Boží jiskry. Je zatížena vaším pádem! Zatížena je pouze duše, protože Boží jiskra se zatížit nemůže. Za vaše odpadnutí je tedy zodpovědná duše, popř. její síly řízené vůlí.

Do spojení s ostatními sourozenci vstupuje Boží jiskra, duše to není. Ale kompletní bytost je duch a duše. Bytost i ve své dokonalosti tedy duši obsahuje.

Vaše duše je svazek energie, energetická stanice ve vás, kterou mobilizují duchovní síly. To se děje tím, že se vzchopíte. Duchovní síly pracují v každém stavu duše, nepřestávají pracovat, ani když je duchovní bytost v říši Pána temna. Avšak potom jsou používány tak, aby působily zlo, nedobré a Bohem nechtěné.

Nyní se někteří ptají: „Jak vypadají duchovní síly?“ Duchovní síly jsou malá kolečka svítící u každé duchovní bytosti jinak. Mohl bych je přirovnat ke kotoučkům, které jste mívali u vašeho takzvaného – jak se tomu říká? – magnetofonu. To jsem nevěděl, musel jsem se zeptat. Kotoučky jsou srovnatelné s vašimi duchovními silami. Rotují obrovskou rychlostí, neboť jsou živitelé duševních sil. U padlých duchovních bytostí se samozřejmě točí pomaleji, podle stupně zhuštění. Tím vzniká jisté „převibrování“ a vibrační síla není tak centrálně řízená, jako je tomu u probuzené duchovní bytosti. U té už může Boží jiskra své duši diktovat, takže bytost má své síly pod kontrolou.

Duše je nástroj Boží jiskry, vnější obal, který se u zralé, vysoko stojící duchovní bytosti nebo člověka chová podle jeho vůle. Duše není nic cizího. Teprve když vstřebá – a teď přijde jeden termín – vibraci duchovního éteru, pak je zralá se stát světelným šatem Boží jiskry. Tehdy vznikne tak úzké spojení, že můžeme mluvit o dokonalé bytosti – duši a duchu.

Když se na sebe podíváte, uvidíte tělo. Až bude neseno k hrobu a váš duch a duše se uvolní, uvidíte sebe jako vibrující světlejší či tmavší duši.

Naše duše se ještě duchovním éterem nestala, nerezonuje s Boží jiskrou, není jejím věrným vibračním obrazem a není s ní těsně spojena. To už bychom také byli se svým duálem a byli s ním vibračně sjednoceni. Co dělat, aby se tak stalo? Čistit se, projasňovat svoji duši! Aby byla schopna sjednocení s Jiskrou! Nyní je mezi nimi rozestup, mezera vlivem vibrační rozdílnosti. Tak!

Duše má také funkci spojovacího článku mezi Boží jiskrou a vaším, a tedy lidským vědomím a myšlením. Abyste porozuměli, uvedu příklad: Když člověk hluboce spí, může duch a duše vystoupit a pobývat se svými duchovními sourozenci stejné či podobné vibrace, jistého

vývojového stupně - dejme tomu s vašimi zralými příbuznými. Často, dokonce velmi často si můžete více či méně – nebo vůbec ne – na tyto výstupy, rozhovory vzpomenout. Proč tak rozdílně, milí sourozenci? Aby se totiž vzpomínky dostaly až k dennímu vědomí, musí vibrovat ve vašem hmotném mozku. Mozek je tedy vlastně úskalím, překážkou, ale také nástrojem.

Vaše tělo, všechny jeho smyslové orgány jsou nástroji ducha a duše. Až budete na druhé straně, také budete myslet, cítit, chápat, jenže to bude jemnomotně, bez fyzického těla a jeho smyslů. Vaše smysly budou postupně stále světlejší, čistší, až dosáhnete jistého stupně. Pak dokonce budou rozmanitější! Hrubohmotné smyslové orgány máte ve skutečnosti k dispozici jen na okamžik neboli pro tento lidský život.

Dnes jste slyšeli nové médium, prohlásilo, že vám chce sloužit. Čistá transovní medialita je duševní schopnost být prostředníkem mezi lidmi a Božím duchovním světem. Nevychází z Boží jiskry, ale z duševních sil média opatrovanými Božími posly.

Mám radost, že jsem základ stačil přednést. Neboť tento prostředník už nemá tolik mediálních sil, jak bych si přál. Děkuji a těším se na to, co přijde nyní - píseň Tichá noc.

Naplňuje mě velkou vděčností a radostí, že máme milou sestru jako prostřednici pro předávání našich sdělení. Loučím se a chválím a velebím Pána, neboť opět učinil to, co slíbil prvotním křesťanům: „Budu vám posílat posly. Budou vám připomínat to, co jsem onehdy řekl.“

Ježíš nežádá, abyste se zřekli majetku a světa.
Majetku je třeba mít v rozumné míře a světský
život máte zvládnout překonáváním sama sebe.

Josef z N.

ZKOUŠKY RODIČŮ MARIE A JANA KŘTITELE

Milí sourozenci!

Dostavili jste se s mnohým očekáváním. Ano, Boží poslové jsou přítomni. Sice vidíte jen prostředníka, ale ten je naším nástrojem. Nemluví sám ze sebe, to my, Boží poslové, ho uvádíme v činnost podle naší svobodné vůle.

Respektujeme však vaši svobodnou vůli. Kdo následuje Ježíše Krista, ten respektuje svobodnou vůli druhého. Tak koná Bůh, Kristus a Boží poslové. I vy tak číňte a poznáte, že toto jednání vám přinese zralost. Ovšem poznáte ji teprve, až se tak budete chovat. Nevypláci se ostatním nutit svou vůli, neboť naléhání a nucení vás strhává zpět.

Milí sourozenci, dnes se dozvíte to, co u evangelistů nenajdete. Pohovořím o pozemských rodičích Matky Marie:

Na Zemi se jmenovali Jáchym, byl to velmi zbožný člověk, a Anna, mediální a jasnovidná osobnost. Ačkoliv oba byli velmi zbožní a Bohu věrní, existovalo v jejich životě cosi velmi bolestivého: Oba již byli staří, ale děti stále neměli.

Jestliže se podíváte do dějin a zvyků židovství, pak si všimnete, že panoval názor, že být bohatý a mít hodně dětí znamená požehnání a oblíbenost Bohem. Vlivem toho pojetí začali Jáchym a Anna cítit žal, trápili se, strádali. Lidé na ně ukazovali prstem, takže se téměř neodvažovali vycházet ven.

Nadešel den obětování, a jak bylo předepsáno, prováděl ho Jáchym. Desítky let přicházel do chrámu s ovečkou nebo hrdličkou a velekněze vroucně prosil: „Modli se za nás, aby nám Bůh daroval děťátko!“

V chrámu se znovu shromáždil velký dav. Jáchym předstoupil před velekněze, položil svůj obětní dar, řka: „Prosím, pomodli se opět, abychom byli požehnáni děťátkem!“

Jenže tentokrát ho velekněz stroze odmítl: „Zhřešil jsi! Proto Bůh mé prosby nikdy nevyslyšel!“ a Jáchymův obětní dar nepřijal. Toto se odehrálo před mnoha, mnoha zraky.

Takové zahanbení! Trápení a žal, to všechno zasáhlo Jáchymovo nitro: stál před bližními a zase na něho ukazovali! A tak Jáchym utekl do stepi ke svým stádům dobytka, žil tam velmi osaměle, uzavřený před světem, ale přesto Bohu věrný.

Když Anna uslyšela, jak se velekněz zachoval k jejímu manželovi, pocítila ve svém nitru krutou bolest. Byla tak zarmoucena, že se ve svém domě takřka skrývala a s okolním světem nechtěla už mít nic společného.

A hle, když všechno světské vzdala a útěchu hledala jen ve vroucí modlitbě, jasnovidně spatřila anděla Páně. „Bůh, náš Pán, vyslyšel vaše modlitby. Obdržíš dítě podle Jeho vůle a na Zemi bude velmi uctíváno!“ promluvil k ní.

Jiní by s takovou zprávou vyběhli na ulici a vše vyprávěli sousedům. Ne však Anna. Plná pokory poklekla a dala slib: „Vím, že můj Pán, můj Bůh, žije v pravdě. Až od něho obdržím dítě, slibuji, že ho zasvětím Bohu. Mělo by mu po celý život – ať to bude chlapeček či děvčátko – sloužit.“

Jáchym se navrátil domů a slova anděla se naplnila. Ta radost! Tito letití rodiče žili na Zemi pak už jen krátký čas. Pozemský úkol splnili a vrátili se zpět do světelných sfér.

Dítě Marie bylo ve věku tří let přivedeno do chrámu a předáno do opatrování kněží a proroků. Marie vyrůstala s chrámovými dívkami, byla vychována ve víře, a když se o ni Josef z Nazaretu ucházel, přestěhovala se s ním do Nazaretu.

Nyní o Zachariášovi a Alžbětě, rodičích Jana Křtitele, předchůdce našeho osvoboditele a Pána - Ježíše Krista.

I oni byli velmi staří a také jim lidé působili bolest a utrpení, neboť ani jim nebylo dovoleno obdržet Boží požehnání v podobě dítěte. I Zachariášovi, jenž byl jasnovidný – Alžběta byla jasnoslyšná – se zjevil anděl v chrámu. Protože však nevěřil, pravil anděl: „Budeš němý!“ Proto když se syn narodil, napsal na tabulku, že se má jmenovat Jan, jak mu anděl řekl. Toto se můžete dočíst.

Milí sourozenci, nyní se dostaneme k duchovnímu poučení, neboť každé naše vyprávění má obohatit váš život o duchovní poznání.

Když jsem řekl, že oba rodičovské páry, tedy rodiče Marie a Jana Křtitele, byli ve vysokém věku a museli bojovat s odsudkem lidí, byla to pro ně Boží zkouška. Všichni čtyři byli totiž inkarnované vysoké Boží duchovní bytosti. Takže měli duchovní dary - byli médii, proroky. Proto mohli vidět zjevené anděly a komunikovat s nimi, dokázali jasnoslyšně přijímat, co říkali.

Zákon přitažlivosti podobného působí i zde. Spojením Jáchyma a Anny, těchto vysokých duchovních bytostí, vznikla vibrace, jež byla dostatečně vysoká, aby umožnila podle tohoto zákona inkarnaci Marie. A ze spojení Zachariáš – Alžběta došlo k inkarnaci toho, kdo měl dříve jméno Eliáš. Na příkaz anděla se nyní jmenoval Jan. I tady vidíte duchovní zákonitost: **Vysoké duchovní bytosti nebes se inkarnují opět u vysokých duchovních bytostí.**

Bůh je však předem ještě vyzkouší, zda Mu slouží oddaně a věrně. Proč, milí sourozenci? Protože Bůh od takových duchovních bytostí, jež jsou inkarnované, může požadovat více a v této zkoušce se musí zřetelněji projevit Boží řeč. Neboť skrze zkoušku se mají stát ještě lepšími dětmi Božími. Tak vysoké duchovní bytosti nebes tehdy žily na Zemi v lidském šatu. Ovšem mnoho jich nebylo.

Pokud jste pochopili zákonitost, která v tom vězí, pak vám nevyhnutelně přijde na mysl: Jak je to asi se mnou? A s ostatními? I je prověřuje Bůh? Ano, samozřejmě. Avšak oni splácejí dluh, zažívají události, které si sami nadělili. Tak stanoví zákon karmy, znovuzrození. Tak, jak zkouší Bůh vysoké bytosti nebes, vás neprověřuje. Vy byste při oné zkoušce neobstáli. Vás prověřuje způsobem úměrným vašemu vývoji, kvůli chybám, které jste v určité době udělali. To prožijete a pak můžete poznat, na jakém vývojovém stupni stojíte.

Pamatujte, že sebepoznání je první krok ke zlepšení.

Jaké události vás potkají, neurčuje osud,
ale vaše chybné činy. Zasloužíte si je.

O TALENTECH

Milí sourozenci!

Seznámíme vás s další myšlenkou Ježíše; týkala se uplatnění Bohem daných a v minulých životech vydobytých darů – nadání. „Neboť vás ujišťuji: Každý, kdo obdržené nadání používá, bude obdarován dalším, kdo ho ale plně nezhodnotí, tomu bude odňato.”

Méně znalý pozemšťan by se mohl divit, někdo dokonce shledat tato slova jako nespravedlivá. Když o nich bude přemýšlet, řekne si: „Tomu, kdo má, bude odebráno, kdo ale nemá, tomu by se mělo dát!” Ovšem oni za vším vidí hmotu, trvalé hodnoty se jim z očí a mysli vytrácejí. Ježíš však vyzývá obdarované, aby své schopnosti používali, nechali klíček semena nadání vyrůst, aby přineslo plody. Každý Boží dar je energie Jeho lásky - chce působit, rozmnožovat se, obšťastňovat a léčit Boží dítka.

Ježíš ještě řekl: „Bůh chce, aby se všechna Jeho dítka k Němu navrátila.” Proto talenty obdaroval dobrovolně působící lidi: mají si toho být vědomi a Jeho dary v tomto smyslu používat. A proto se zpytují! Pokud jsi nějaké Boží dary dostal, pak, byť jsou sebemenší, je používej tak,

- jak ti to tvůj duchovní vývoj umožňuje,

- aby byly tvé činy projevem lásky k bližnímu, aby ho podporovaly a pomáhaly mu.

Nikdy však přitom nezapomínej na důslednou myšlenkovou a další kontrolu.

Nejdřív začni předávat lásku - způsobem, kterého jsi schopný. Nebudeš-li toho schopen, pak aktivně podporuj ty, kteří se již snaží trpělivě pomáhat! Jak?

- a) Pros, aby jim Bůh a Jeho poslové pomáhali.

- b) Pomáhej tím, co pomáhá tobě.

Potom se budou tvoje schopnosti rozmnožovat. Pamatuj, že Stvořitel si nenechá nic darovat! Jeho pokladnice se otevře i pro tebe a další, kteří tímto způsobem působí!

To dosvědčuji z vlastní zkušenosti.

POLOVIČATOST SE NEVYPLÁCÍ

Milí sourozenci!

V této výpovědi hovoří Ježíš velmi naléhavě ke svým posluchačům **o vnitřní svobodě**. „*Teprve pak, když vytrváte v mém učení, budete patřit k mým skutečným učedníkům; až potom poznáte plnou pravdu a pravda vás vnitřně osvobodí.*“

Co touto vnitřní svobodou Ježíš míní?

Objasněme si nejdřív – z lidského pohledu – myšlenku: Co je svoboda? Protože jste pozemští lidé, začnu takto: Jsi volný, pokud si můžeš vybrat a poté dělat to, co sis zvolil. Můžeš tedy dělat to, co chceš.

Co ale chceš? Bude to pro tvé dobro? Přeješ si ho. Jenže v čem dobro spočívá? Víš to skutečně? A tehdy Ježíš radí: „*Duchovní pravda ti pomůže to odhalit.*“

Pokud ji neznáš, podobáš se slepci, který sám není schopen najít cestu a jde tam, kam ho vedou jiní. Jestliže i ty následuješ omyl, můžeš mít sice dojem, žeš volný, ale v takovém případě se jedná o svobodu „duchovně narušeného“.

Proč užil Ježíš slovo „vytrvalý“? Tvá vůle je jako těžký vůz. Když nenaskočí motor, nikdo s ním nehne. Je třeba odborníka, který ho dá

do pohybu a řídí. Odborníkem a řidičem je ryzí srdce. Slovy „vytrvat v mém učení“ říká, že budeš jeho následovníkem jen tehdy, když budeš trvale žít v čistém duševním rozpoložení.

Zvládneš to sám? Na Zemi, kde je lidská svoboda ohrožená, kde podléháte negativním silám, ne. Proto Ježíš přislíbil těm, kdo budou jeho opravdovými následovníky, posílat na pomoc Boží posly. Ovšem za předpokladu, že se vytrvale nechají uvádět do jeho učení.

Sám jsi příliš slabý, příliš náchylný k chybám, příliš nezralý, abys odolal nebezpečí negativních sil. Proto potřebuješ být vnitřně svobodný. *To však znamená odklonit svou vůli od čistě pozemského blaha.* Chceš-li to však dělat polovičatě, ztroskotáš.

Proto radím: *Nech se vést duchovními bytostmi, které k tobě postavil Kristus a Stvořitel!* Učí tě jít cestou lásky. Pouze láska ke všem ti bude ukazovat pravdu a osvobodí tě ve smyslu Ježíšových slov. Není tohle přesně ona svoboda, po níž toužíš?

MODLITBA SKUPINY

Nebeský Otče!

Děkujeme Ti, žes to zařídil tak, abychom mohli na naší husté hmotné Zemi vstoupit do spojení s Tvým duchovním světem! Děkujeme, že nás tak rozličným způsobem podporuješ, že stále posíláš pracovníky na Tvou vinici! A obzvlášť Ti chceme poděkovat, že jsi Krista, Svého prvorozeného Syna, pověřil, aby nás osvobodil z otroctví Pána temna a vedl nás zpátky k Tobě!

Milý Spasiteli!

Plni vděku se pokoušíme pochopit, že ses ty, pomazaný král celého stvoření, udělal nicotným a abys nás mohl spasit, jako Ježíš ses vystavil podmínkám lidstva.

Když se snažíme o uvnitřnění a toužíme se otevřít tvému láskyplnému vyzařování, chceš nám být nablízku. Milý Spasiteli, nech nás prosím i během pokušení, zkoušek vzpomenout na tvou lásku a naše předsevzetí tě následovat!

Milá Matko Marie!

Slyšeli jsme, do jakých nesnází ses vlivem temných duchovních bytostí před narozením Ježíše dítěte dostala a jak vám zásahem shora bylo pomoheno. Možná právě to je důvod, proč nám lidem jako nebeská Matka ve zdánlivě bezvýchodných situacích a v nouzi největší stále pomáháš. Protože i ty jako pozemský člověk jsi musela ustát mnoho těžkého a strastiplného! Milá Matko Marie, děkujeme ti, že jsi taková účinná a spolehlivá pomocnice!

Milý Josefe z N.!

Bohatě obdarování chceme ti za tvůj příchod, za dar tvé požehnané síly a za tvá slova poděkovat. Také za to, že s sebou přivedl tolik přátel a podporovatelů z duchovního světa. Že jsi našemu novému médiu zajistil ochranu a další podporu! Rovněž děkujeme, že jsi nadále ochoten pečovat o naše společenství, takže dostáváme mocnou pomoc pro náš vývojový růst.

Milá Marie Magdaléno!

Máme radost, že po delší době opět slyšíme od tebe oznámení. Vždyť jsi bývala často nejen jako kajícnice, ale hlavně jako milující svědkem toho, jak Ježíš léčil, jak vysvětloval své učení lásky. Tobě se jako první zjevil „zmrtvýchvstalý!“ Od tebe smíme očekávat – a tvoje dnešní oznámení tomu nasvědčuje – že chceš naši schopnost milovat podporovat tak, jak se líbí Bohu.

Milý Hardusi!

Ve velké lásce a věrnosti jsi i ty k nám opět přišel a lidsky k nám promlouval, přestože jsi člověkem nikdy nebyl! Děkujeme ti za to i za tvá moudrá poučení! Amen.

VYSLYŠENÉ MODLITBY A DUCHOVNÍ VEDENÍ

Narozeninový let

Pokaždé, když usedám za volant, prosím svého průvodce o ochranu a pomoc. Často mu děkuji za to, že mi pomohl a ochránil od zlého. Nedávno jsem s manželkou a synem absolvoval malým jedno-motorovým soukromým letadlem okružní let. Dostal jsem ho jako dárek k narozeninám. Moje prosba byla vroucnější než při běžných jízdách autem. Pilotka byla zkušená, počasí dobré, a tak jsme seshora uviděli mnoho známých míst. Krátce před přistáním jsme však zaregistrovali změnu zvuku motoru, zpomalení letadla a v zápětí hlášení pilotky: „May day, may day! Musíme nouzově přistát!“ Následovalo krátké udání pozice. V kabině bylo úplně ticho, dívali jsme se na sebe beze slov a v hlavě se mi honily myšlenky: „To není možné! Stojím snad krátce před přechodem na druhou stranu nebo skončím s bolestmi v nemocnici? Ale možná to ještě dopadne dobře!“ Pak jsem vyslal intenzivní modlitbu: „Milý duchovní průvodce, prosím, prosím, pomoz, milá Matko Marie, ty jsi veliká, silná pomocnice, vím, že můžeš pomoci, ty už jsi mi mimořádným způsobem pomohla, pomoz nám, prosím, i teď. Otče, Tvá vůle se staň!“ Letadlo snížilo rychlost, ztráceli jsme na výšce a už jsem viděl blížící se velké zelené pole. Pocítili jsme dvojí náraz kol, pak prudké brzdění a letadlo zůstalo stát nakloněné dopředu.

Nepřevrátili jsme se, benzín cítit nebyl, žádný oheň. Ujistili jsme se, že jsme v pořádku, neměl jsem nikde ani naražení. Vřelé pocity díky proudily pravděpodobně nejen mnou. Po vystoupení jsme spatřili, jak je stroj s vrtulí a čumákem zavrtán do měkké orné půdy a jedno kolo bylo zlomené. Přijeli hasiči a sdělili nám, že jsme museli mít neskutečné štěstí, neskutečně velkého anděla strážného. Ano, ty naše, Matku Marii – možná pomohl i Josef z N. – ti všichni působí silou Krista a našeho nebeského Otce. Všem dík a chvála!

Naši psi

- Děkuji všem sourozencům, kteří nás svými modlitbami podporovali. Onemocněl nám totiž jednoletý pes a na klinice jsme se dozvěděli, že

jeho nemoc bývá většinou smrtelná, má však padesát procent na přežití, protože je v zásadě v dobré kondici. O den později nás informovali, že se jeho stav zhoršil, přestaly se tvořit bílé krvinky. Dali by mu sice ještě krevní plazmu a krevní transfuzi, avšak nemohli by nic garantovat. Musel by to být opravdu zázrak, kdyby přežil. Naděje jsme se ale nevzdali! Pár dní nato se krvinky opět začaly tvořit a jeho stav zlepšovat. Díky všem, i tobě Františku z Assisi, za pomoc.

- Nedávno začal náš pes z ničeho nic silně kulhat. Možnost dát ho zrentgenovat jsme odložili kvůli nezbytné narkóze. Prosila jsem o pomoc i milého Františka z Assisi. Vyprávěla jsem to paní, s níž jsem se seznámila při venčení pejska, a ona poradila veterináře, který díky magnetické rezonanci úspěšně diagnostikuje a léčí. Po třech návštěvách byl pes opět zdravý, i náklady na léčbu byly nepatrné. Děkuji z celého srdce duchovnímu světu za lásku a vedení.

- „Co mám s tím psem dělat?“ ptala se příbuzná. Nechápala jsem, a tak mi vyprávěla celý příběh. Její foxteriér je jejím dlouholetým průvodcem a ochráncem. Hlavně to druhé bere velice vážně, a proto často a hlasitě štěká. Co to má společného s duchovní pomocí? Chodí totiž pravidelně na mše, samozřejmě bez psa. Místní duchovní ale dostal nápad, aby lidé přivedli na mši i své pejsky, aby jim mohl dát požehnání. Moje příbuzná by to velice chtěla, avšak neuměla si představit, že by ho udržela potichu. Poradila jsem jí, ať poprosí duchovní průvodce o pomoc. Udělala to, ale byla rozhodnutá, že jakmile ten její během mše štěkne, opustí kostel. Již cestou do kostela se teriér choval klidně, na jiné psy neštěkal a během mše nevydal ani hlásek. Nemohla tomu uvěřit. Rychle rozpoznala, že tento úspěch má co do činění s pomocí duchovních pomocníků. Srdečně jim poděkovala.

Prodej domu

Tři čtvrtě roku jsme se snažili pomocí makléře prodat dům, ale bez úspěchu. Jednoho dne jsem šla s mojí španělskou kamarádkou do kostela sv. Antoníčka. Poradila mi, abych ho poprosila o pomoc. Za nějakou

dobu jsme se rozhodli prodat dům sami, bez pomoci realitní kanceláře. Moje kamarádka mi přinesla křišťálové srdce zasvěcené tomuto svatému a řekla, abych ho umístila někde v domě. Zájemci, kteří přišli následující den, dům koupili. Děkuji ti, sv. Antoníčku, za tvoji pomoc. I vám, duchovní pomocníci. Děkuji i mému bratrovi, který pomohl dům vykouřit.

Milý úkol

Po nákupu v supermarketu jsem na okraji velkého parkoviště třídila domácí odpad. Poté jsem zavřela zadní dveře auta, když vtom za sebou slyším příjemný hlas, který se mě nejprve zeptal a pak hned zjistil, že jsem ze sousedství.

Bylo už docela šero, ale já jsem se stále ještě neotočila. Tento hlas za mnou vyslovil název jednoho hostince v našem okolí. Protože jeho označení má podobnost s mým jménem, s úsměvem jsem se obrátila. Ale co to? Vidím ve výši očí pouze jako přízrak hlavu s dámským účesem. Tu z oblasti jejího srdce vyšlehl krátký světelný záblesk přímo do toho mého se silnou intenzitou plnou oblažující lásky a vyvolal ve mně obrovskou touhu spočinout s touto bytostí v přešťastném objetí. Ale už tu nebyla, zůstal jen nádherný pocit, který stále ještě v sobě v doznívací míře nosím.

Brzy jsem onen podnik navštívila, doufala jsem, že zjistím, co to mělo znamenat. Věděla jsem, že jej převážně navštěvují muži holdující alkoholu, kteří se chovají tak, jako by chtěli provokovat rvačky a hádky. Také jsem se dověděla, že hned vedle se do domu přivdala jedna žena a vzala si sedláka pocházejícího ze statku v mé vesnici. V tomto domě se před mnoha lety oběsil její otec. Úkol jsem spatřila v tom, že mám na tato místa soustřeďovat mnoho čistých modliteb. Nejen kvůli zjevené bytosti. Pro taková smysluplná vnuknutí jsem vždy otevřena. Děkuji Božímu světu, že s pomocí svého duchovního průvodce mohu sloužit a pomáhat a svůj získaný pocit štěstí mohu dále uchovávat ve svém vědomí. Bůh s vámi!

Přesvědčivé argumenty

Nedávno mi telefonovala známá a líčila zdravotní problémy odpovídající jejímu věku. Když ale řekla, že zemřít musí jednou každý a že si

musí ještě užít života, neboť po smrti vše končí, nemohla jsem dál poslouchat; neodpovídalo to mému duchovnímu přesvědčení.

Nějak jsem dostala impuls, že mám zakročit, takže jsem ji přerušila: „Není přece všemu konec!“ Odpověděla: „Ještě se žádný nevrátil. Nikdo nevstane z hrobu, stane se člověkem a opět chodí po světě.“ Pravda, to se ještě nestalo, proto byla skeptická.

Zkusila jsem to jinak. Popsala jsem jí proces smrti, oddělení od hmotného těla a první zážitky jako duše. „Až jednoho dne spatříš své tělo na lůžku a kolem něho truchlící příbuzné, zatímco ty sama budeš stát vedle nebo se vznášet, pak jsi skonala. Tví příbuzní tě ale jako duši vidět nemohou. Ani jim nemůžeš říct, že je ti dobře! Smí tě vyzvednout tvůj anděl strážný a ty bys měla jít s ním a nelpět na hmotě. Určitě se nechceš stát ubohou duší!“

Zprvu bylo ticho, známá mlčela, až nakonec řekla: „Opravdu tomu věříš?“ Pokračovala jsem: „Proces umírání je pokaždé stejný, dochází k oddělení těla a duše. Mysli na to, až k tomu dojde!“ Už neodporovala. Byla zamyšlená a řekla, že je velmi důležité to vědět a že by o tom chtěla se mnou ještě jednou mluvit. Souhlasila jsem. Cítila jsem, že o své verzi - smrti vše končí, začala pochybovat.

Ulevilo se mi. Poznala jsem, že moje argumentace byla inspirována mými duchovními průvodci a poděkovala jsem jim za podporu.

Mobil

Po náročném a stresů plném dni jsem šel bezmyšlenkovitě k autu a hodlal jet domů. Hledal jsem klíčky, a protože mi při pátrání vadil mobil, položil jsem ho na střechu vozu. Pak jsem odjel domů.

Pár hodin doma jsem si vychutnával, že mi nikdo netelefonuje. Ale pak už mi to bylo divné a začal jsem telefon hledat. Marně. Naposledy jsem ho viděl na střeše auta.

Volal jsem do práce, ale tam už nebyl ani vrátný. Pomodlil jsem se ke sv. Antoníčkovi.

Druhý den ležel mobil na mém pracovním stole! Nešlo ani tak o hmotnou ztrátu, jako o fotografie v něm, neměl jsem je uložené, a proto bych o ně přišel. Děkuji za pomoc, kterou jsem obdržel.

Záchvat

K večeru jsem šel se svým psem na procházku. Najednou se mi udělalo nevoľno. Pak už nevím nic, jen si matně vzpomínám, že jsem v sanitce a chci se posadit. Prodělal jsem totiž epileptický záchvat. A právě v okamžiku, kdy jsem v parku padl, stahoval jeden muž v kanceláři naproti parku roletu a uviděl mě. Zavolal pomoc, přiběhl ke mně, podložil mi hlavu a postaral se i o mého psa.

Vyšetření dopadlo dobře, jen jsem dostal zákaz řídit půl roku auto. Věřím, že můj anděl strážný se postaral o to, abych padl na místě, kde mi bude poskytnuta pomoc, že také onoho úředníka nasměroval ve správný okamžik k oknu.

Obrovský dík všem pomocníkům z nadzemí.

Srnka a rameno

Byl jsem v lese na houbách, když jsem uviděl ztrouchnivělý strom. Aby nikoho neohrozil, rozhodl jsem se ho strhnout k zemi. Vtom slyším vnitřní hlas strážného anděla, abych se podíval vzhůru. Silná větev padla přímo na mě! Uskočil jsem, ale stejně zasáhla rameno a ruku a srazila mě na zem.

Po pár minutách jsem mohl vstát a dobelhal se k autu. Musel jsem řídit i řadit levou rukou, protože tu pravou jsem neovládal. Doma mě dcera odvezla do nemocnice, kde zjistili pochroumané rameno. Poprosil jsem vnitřního léčitele o pomoc a brzké uzdravení.

Po třech dnech jsem byl bez bolestí a také rameno se dobře hojilo. Denně děkuji nebeskému Otci, že jsem po pár týdnech mohl rukou normálně hýbat. Lékař se tomu divil a ptal se, co uzdravení pomohlo. Opatrně jsem sdělil, že důvěřuji pomoci modlitbou. Lékař řekl, ať jen v tom pokračuji. Po dvou měsících jsem byl zcela fit.

Asi po půl roce jsem jel na místo, kde mě srazil strom. Ležela zde srnka, kopala nohama, hýbat se ale nemohla. Asi měla zlomenou páteř. Se slzami v očích jsem šel k ní, podíval se jí do očí prosících o pomoc. Vzal jsem její hlavu do klína, políbil na čelo a plakal. Bůh mi ukázal, jak jsem mohl dopadnout. Děkuji Ti, milý Bože, milý anděli i další nebeští pomocníci!

Náledí

Vracela jsem se navečer s kamarádkou ze setkání. Silnice byla zasněžená a kluzká, proto jsem jela velmi opatrně. Před křižovatkou svažující se mírně dolů se stala nehoda – jedno auto bylo v příkopě, druhé blikalo na kraji silnice. Zastavila jsem a optala, zda potřebují pomoc. Ale nepotřebovali nic. Tak jsme pokračovaly dál, když vtom vidím před sebou v protisměru rychle jedoucí auto. Nezvládlo mírnou zatáčku a dostalo se na naši stranu. Těsně před námi zahnul a zastavilo 200 metrů v poli. Vše mělo rychlý spád.

Děkuji mým pomocníkům a průvodcům za to, že se nikomu nic nestalo. Nebýt krátké zastávky u první nehody, byly bychom se s tímto autem střetly. Jaké cesty naši pomocníci často přivodí, aby se nestalo něco horšího. Děkuji dnem i nocí za pomoc.

Já to zažila

Zemřela nám sestřenice a po obřadu uložení urny se sešlo na hostině příbuzenstvo a pár přátel. Mluvili jsme o životě a smrti i o tom, co říkal farář. „Škoda, že ho neslyšela,” řekla žena vedle mě. Zahájila tím živou diskuzi. Věřím já život po smrti? „Samozřejmě že ano,” odpověděla jsem. Vyprávěla jsem, jak se oddělí duše od těla, a zmínila, že zemřelá mohla být přítomna při obřadu, přestože ji nikdo neviděl. Vždyť někteří lidé mívají vědomý zážitek, jak opustili tělo a pak se zase do něj vrátili. A totéž se děje každý den ve spánku, jenže si to nepamatujeme.

Paní se na mě s údivem podívala a pak mi pošeptala: „Já to zažila!” Tiše dál hovořila: „To nemohu přeci nikomu říct, vždyť by mě lidé považovali za blázna!” Ležela prý v posteli a měla sen. Vznášela se u stropu, tělo viděla pod sebou, jak s ní bylo spojené silnou šňůrou. Zachvátila ji hrůza, a tak se plna strachu přitáhla zpět k tělu. Najednou byla opět ve svém hmotném prostředí. Neví, zda to prožila ve spánku či při bdělém stavu, ale určitě byla zpocená a měla strach. Zeptala se mě, zda jí k tomu mohu něco říci. A tak jsem vyprávěla o těle, o duši, kterou s tělem, když na čas opustí tělo, spojuje stříbrná šňůra. Mluvila jsem i o definitivním oddělení v případě, že se šňůra přetrhne.

Paní se mi svěřila, že špatně spí a sny má plné strachu. Zeptala jsem se, zda věří v Boha a v anděly strážné. To prý ano. Tak jsem jí poradila, aby se před spánkem soustředěně modlila, prosila anděla o vedení a o pomoc během spánku. Bude-li to z její strany upřímné, bude vyslyšena. Opět se na mě udiveně podívala, že prý něco takového nikdy neslyšela. Ale určitě to zkusí.

Doma jsem se z našeho rozhovoru radovala. Určitě přispěl můj duchovní průvodce k tomu, že dáma seděla vedle mě a dostala informace, jak svůj problém vyřešit. Vřele děkuji pomocníkům z nadzemí za šanci, kterou jsem dostala.

Rozloučení s Maruškou

Naše Maruška D. opustila fyzické tělo ve věku 84 let. Ten den odpoledne byla na koncertě, v podvečer diskutovala s kamarádkou, pak zašla do kaple a v půl deváté večer, když za ní přišla sestřička na pokoj, ležela na lůžku. Nedýchala.

Maruška - všeobjímající, každého chápající a přijímající, věčně usměvavá, všeodpouštějící a plná lásky ke všemu a všem. A pokud náhodou cítila splín, stačilo pár slov a už se vrátila ke svému laskavému naladění. Svými bolestmi nezatěžovala druhé. „Bude nám velmi chybět," říkala sociální pracovnice, „ona na rozdíl od ostatních byla za všechno vděčná a stále děkovala. Dávala nám tak sílu dělat i něco navíc."

Její pokojík byl svědkem častých návštěv. Každého vítala s otevřenou náručí, každému dávala najevo, jak je cenný. Začínající zdravotní sestřičky se k ní opakovaně vracely, přicházely si pro ocenění, lásku, úctu. Také my od ní odcházeli osvěženi s touhou se jí podobat. Jsme šťastni, že jsme ji poznali, protože až do konce života nás učila přijímat život s láskou.

Kdo se ve svém pozemském životě ve vůli Boží usilovně snaží, kdo Boha nade vše miluje, kdo miluje i svého bližního, ten zažije šťastnou hodinu umírání. Marie byla nenápadná, ale ve své duchovní kráse veliká. Maruško milá, navěky zůstaneš v našich srdcích. Pevně věříme, že se s Tebou zase jednou setkáme. Čest Tvoji památce.